

UZASADNIENIE

Decyzją o ponownym ustaleniu wysokości emerytury rolniczej z dnia 10 lipca 2018 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego rozpatrując wniosek K. B. przyznał mu prawo do emerytury rolniczej od 1 lipca 2018 r. w kwocie do wypłaty 1154,40 zł miesięcznie.

Emerytura rolnicza składa się z części składkowej i części uzupełniającej:

I. Część składkowa wynosi: kwotę 273,86 zł.

Do ustalenia części składkowej przyjęto:

1. 9,25 lat prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia przed dniem 1 lipca 1977 po 0,5% emerytury podstawowej za każdy rok, jednak nie wcześniej niż 25 lat przed spełnieniem warunków nabycia prawa do emerytury lub renty z ubezpieczenia,
2. 5,50 lat opłacania składki na Fundusz Emerytalny (...) przypadające w okresie od 1 lipca 1977 r. 31 grudnia 1982 r. po 1% emerytury podstawowej za każdy rok,
3. 13,00 lat opłacania składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...) w okresie od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r. łącznie po 1% emerytury podstawowej za każdy rok,
4. 2,75 lat podlegania ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu po 31 grudnia 1990 r. po 1% emerytury podstawowej za każdy rok,
5. 2,75 lat podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, który to okres przelicza się półtorakrotnie i wynosi 4.13 po 1% emerytury podstawowej za każdy rok,
6. Wskaźnik wymiaru części składkowej wynosi 0,30

II. Część uzupełniająca wynosi: 830,70 zł.

Wskaźnik wymiaru części uzupełniającej wynosi 0,9.

Łącznie emerytura rolnicza wynosi 1104,56 zł.

Do emerytury rolniczej przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie 215,84 zł.

Od 1 sierpnia 2018 r. wysokość świadczenia do wypłaty to kwota 1154,40 zł miesięcznie.

/decyzja – k. 150 plik I akt KRUS/

Wnioskodawca K. B. uznał w/w decyzję za krzywdzącą i w dniu 6 sierpnia 2018 r. złożył odwołanie.

/odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4 – 5/

Na rozprawie w dniu 24 stycznia 2019 r. ubezpieczony poparł odwołanie i wskazał, że organ rentowy nieprawidłowo zaliczył mu do emerytury okres zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w K. od 1 września 1956 r. do 31 maja 1959 r. Wskazał, że kwota wyliczona przez KRUS w wysokości 14 zł jest stanowczo za niska. W jego ocenie powinna to być

kwota około 300 zł. Dodał, że chciałby by doliczona kwota została mu przyznana od daty nabycia emerytury. Podał, że świadectwo pracy złożył dopiero w sierpniu w 2018 r. Pełnomocnik KRUS wniósł o oddalenie odwołania.

/protokół rozprawy z dnia 24 stycznia 2019 r. – 00:00:51 – 00:12:51 – płyta CD – k. 27/

Na rozprawie w dniu 9 lipca 2019 r. wnioskodawca poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kwoty 250 zł plus odsetki od daty przejścia na emeryturę. Pełnomocnik KRUS wniósł o oddalenie odwołania.

/protokół rozprawy z dnia 9 lipca 2019 r. – 00:05:02 – 00:09:08 p płyta CD – k. 47/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. B. urodził się (...)

/bezsporne/

K. B. był uprawniony do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od dnia 16 czerwca 1993 r., w miejsce dotychczasowego świadczenia.

/decyzja – k. 15 – 16 plik I akt KRUS/

Decyzją z dnia 21 września 2005 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał wnioskodawcy K. B. emeryturę rolniczą. Wskaźnik wysokości wymiaru emerytury wyniósł:

- łącznie: 1,19 emerytury podstawowej tj. kwotę 669,47 zł,
- części składkowej 0,26 emerytury podstawowej tj. kwotę 146,27 zł,
- części uzupełniającej 0,93 emerytury podstawowej tj. kwotę 523,20 zł.

Sąd zawiesił wypłatę części uzupełniającej emerytury w wymiarze 50% od dnia 1 października 2005 r. w kwocie 261,60 zł.

/decyzja – k. 73 plik I akt KRUS/

Decyzja z dnia 14 września 2006 roku, od 1 sierpnia 2006 roku podjął wypłatę części uzupełniającej emerytury w wymiarze 100%.

/decyzja k.96 akt KRUS/

W dniu 4 lipca 2018 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury załączając świadectwo pracy z 3 lipca 2018 r., w którym wskazano, iż wnioskodawca zatrudniony był w (...) Spółdzielni (...) w K. od 1 września 1956 r. do 31 maja 1959 r., w pełnym wymiarze czasu, na stanowisku zlewniarza.

/wniosek i świadectwo pracy – k. 147 – 148 akt KRUS/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z dnia 20 grudnia 1990 roku (Dz. U. z 2019 roku, poz. 299, tj. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2017 roku) emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny, wynoszący w przypadku wnioskodawcy co najmniej 65 lat oraz podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu co najmniej 25 lat.

W myśl art. 20 w/w ustawy:

Ust. 1. Do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 zalicza się okresy:

- 1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983-1990;
- 2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16. roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983 r.;
- 3) od których zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi.

2. Okresów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się do okresów ubezpieczenia, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów.

Zgodnie z art. 24 w/w ustawy, emerytura rolnicza, renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy, oraz renta rolnicza szkoleniowa składa się z części składkowej i części uzupełniającej, ustalonych zgodnie z art. 25 i 26. Dla każdej z tych części ustala się wskaźnik wymiaru.

Stosownie do treści art. 25 w/w ustawy:

Ust. 1. Część składkową ustala się przyjmując po 1% emerytury podstawowej za każdy rok podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, z uwzględnieniem ust. 2-7. Niepełne lata przelicza się odpowiednio, z uwzględnieniem art. 21a.

Ust.2. Do liczby lat, o których mowa w ust. 1, dolicza się liczbę lat:

- 1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w okresie od dnia 1 stycznia 1983 r. do dnia 31 grudnia 1990 r.;
- 2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od dnia 1 lipca 1977 r. do dnia 31 grudnia 1982 r., za który była opłacana składka na Fundusz Emerytalny (...);
- 4) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym - bez podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu - po ukończeniu 16. roku życia, przypadających przed dniem 1 lipca 1977 r., jednak nie wcześniej niż 25 lat przed spełnieniem warunków nabycia prawa do emerytury rolniczej lub renty inwalidzkiej rolniczej.

Ust. 2a. Do liczby lat, o których mowa w ust. 1, dolicza się również liczbę lat:

- 1) podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu przypadającemu po tej dacie,
- 2) działalności kombatanckiej, działalności równorzędnej z tą działalnością, a także okresy zaliczane do okresów tej działalności oraz podlegania represjom wojennym i okresu powojennego, określone w przepisach o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego,
- 3) odbywania czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo zastępczych form tej służby, przypadających przed dniem 1 stycznia 1999 r.

- jeżeli z tego tytułu ubezpieczonemu nie przyznano emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów.

Ust. 2b. Przepisu ust. 2a nie stosuje się przy ustalaniu wysokości emerytury rolniczej dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.

Ust. 3. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, za rolnika i jego małżonka opłacono roczną składkę na ubezpieczenie społeczne rolników indywidualnych i członków ich rodzin w wysokości wyższej niż 120% przeciętnej emerytury podstawowej w danym roku, zamiast jednego roku przyjmuje się okres dłuższy, odpowiadający wskaźnikowi indywidualnego wymiaru składki w danym roku. Wskaźnik ten oblicza się w następujący sposób:

1) kwotę opłaconej składki rocznej wymierzonej od hektarów przeliczeniowych i działów specjalnych oraz od osób ubezpieczonych w danym gospodarstwie rolnym, z wyjątkiem domowników, dzieli się przez liczbę tych osób; przy ustalaniu kwoty opłaconej składki wlicza się również kwoty przyznanych ulg i zwolnień, nie wlicza się jednak nieopłaconej części składki za 1990 r., jeżeli jej opłacenie było dobrowolne;

2) tak obliczoną kwotę dzieli się przez 120% przeciętnej emerytury podstawowej w danym roku.

Ust. 4. Okresy, o których mowa w ust. 2a pkt 1, przelicza się w wymiarze półtorakrotnym. Nie dotyczy to jednak okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pobierania świadczeń dla bezrobotnych.

Ust. 5. Za każdy rok przypadający w okresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, przyjmuje się 0,5% emerytury podstawowej.

Ust. 6. Jeżeli uprawniony do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu łącznie z okresami, o których mowa w ust. 2 i 2a, krócej niż przez 5 lat, przyjmuje się, że okres opłacania składki wynosi 5 lat.

Ust. 7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się, jeżeli całkowita niezdolność do pracy powstała wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej. W takim przypadku uprawnionemu do okresu opłacania składki dolicza się okres dzielący go od osiągnięcia wieku 60 lat.

Art. 26 w/w ustawy stanowi:

Ust. 1. Część uzupełniająca wynosi 95% emerytury podstawowej, jeżeli liczba lat przyjęta do ustalenia części składkowej, lecz bez uwzględnienia skutków art. 25 ust. 3, jest mniejsza od 20; przy każdym pełnym roku od 20 lat część uzupełniająca zmniejsza się o 0,5% emerytury podstawowej.

Ust. 2. Część uzupełniająca nie może wynosić mniej niż 85% emerytury podstawowej, a suma części uzupełniającej i części składkowej nie może być mniejsza od emerytury podstawowej, z zastrzeżeniem ust. 3.

Ust. 3. Jeżeli rolnik nabywa prawo do emerytury rolniczej w wieku o 5 lat niższym od wieku emerytalnego, określoną zgodnie z ust. 1 część uzupełniająca zmniejsza się o 25% emerytury podstawowej. Tak ustaloną część uzupełniająca zwiększa się o 5% emerytury podstawowej po upływie każdego roku dzielącego uprawnionego od wieku emerytalnego.

Prawo do świadczeń z ubezpieczenia lub ich wysokość ustala się ponownie na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu na zasadach określonych w przepisach emerytalnych (art. 44 ust. 2 w/w ustawy).

Stosownie do treści art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.), w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż: od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było, czy ponownie wyliczając wysokość emerytury wnioskodawcy na skutek wniosku z dnia 4 lipca 2018 r. organ rentowy prawidłowo ustalił jej wysokość uwzględniając na podstawie świadectwa pracy z 3 lipca 2018 r. okres zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w K. od 1 września 1956 r. do 31 maja 1959 r.

Organ rentowy ponownie ustalając wysokość świadczenia ubezpieczonego uwzględnił wszystkie dotychczas zaliczone okresy ubezpieczeniowe w następujących wymiarach:

- **9,25 lat** prowadzenia gospodarstwa lub pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia przed 1 lipca 1977 r. po 0,5% emerytury podstawowej za każdy rok jednak nie wcześniej niż 25 lat przed spełnieniem warunków nabycia prawa do emerytury lub renty z ubezpieczenia.

Z udowodnionych okresów zaliczono do wysokości świadczenia okres od 1 kwietnia 1968 r. do 30 czerwca 1977 r. tj. 9 lat i 3 miesiące - $9,25 \times 0,5 = 4,63$.

- **5,50 lat** opłacania składki na Fundusz Emerytalny (...) w okresie od 1 lipca 1977 r. do 31 grudnia 1982 r. łącznie po 1% emerytury, podstawowej za każdy rok.

Zaliczono cały udowodniony okres od 1 lipca 1977 r. do 31 grudnia 1982 r. tj. 5 lat i 6 miesięcy - $5,5 \times 1 = 5,5$.

- **13,00 lat** opłacania składki na Fundusz Emerytalny (...) w okresie od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r. łącznie po 1% emerytury, podstawowej za każdy rok.

Zaliczono cały udowodniony okres od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r. tj. 8 lat, ale ze względu na wysokość opłacanych składek w przeliczeniu uwzględniono 13 lat - $13 \times 1 = 13$.

- **2,75 lat** podlegania ubezpieczeniu emerytalno - rentowemu po dniu 31 grudnia 1990 r. po 1% emerytury podstawowej za każdy rok.

Zaliczono cały udowodniony okres od 1 stycznia 1991 r. do 30 września 1993 r. tj. 2 lata i 9 miesięcy - $2,75 \times 1 = 2,75$.

Uwzględniając powyższe wskaźnik wysokości podstawy wymiaru części składkowej emerytury ubezpieczonego wyniósł:

$4,63 + 5,50 + 13,00 + 2,75 = 25,88\%$ (w zaokrągleniu 26%) emerytury podstawowej.

Natomiast wskaźnik części uzupełniającej emerytury wnioskodawcy został ustalony w oparciu o art. 26 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Z uwagi na fakt ustalenia wysokości części składkowej z uwzględnieniem następujących okresów: $9,25 + 5,5 + 8 + 2,75 = 25,50$ lat tj. 5 pełnych lat ponad 20 lat, organ rentowy zmniejszył część uzupełniającą:

$5 \text{ lat} \times 0,5\% = 2,5\%$ $95\% - 2,5\% = 92,5\%$ (po zmianie we wskaźnik ułamek 0,93) emerytury podstawowej.

W oparciu o powyższe wskaźniki organ rentowy wyliczył wysokość emerytury w następujący sposób:

- część składkowa $912,86 \text{ zł} \times 0,26 = 237,34 \text{ zł}$

- część uzupełniająca $912,86 \text{ zł} \times 0,93 = 848,96 \text{ zł}$

Razem: **1.086,30 zł**

Kwota 912,86 zł – to kwota emerytury podstawowej obowiązująca od 1 marca 2018 r. do 28 lutego 2019 r. ustalona w Komunikacie Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w sprawie kwoty emerytury podstawowej z dnia 13 lutego 2018 r. (M.P. z 2018 r., poz. 195).

Rozpatrując wniosek z dnia 4 lipca 2018 r. organ rentowy decyzją z 10 lipca 2018 r. ponownie ustalił wysokość świadczenia uwzględniając w/w dotychczas zaliczone okresy ubezpieczeniowe uzupełniając je o okres zatrudnienia w

(...) Spółdzielni (...) od 1 września 1956 r. do 31 maja 1959 r. tj. o 2 lata i 9 miesięcy, który to okres, zgodnie z treścią art. 25 ust. 4 w/w ustawy, został przeliczony półtorakrotnie.

Zaliczono cały udowodniony okres od 1 września 1956 r. do 31 maja 1959 r. tj. 2 lata 9 miesięcy $2,75 \times 1,5 = 4,13$

Spowodowało to zwiększenie wskaźnika części składkowej świadczenia o 4,13. Wskaźnik wymiaru części składkowej przedmiotowej emerytury wyniósł 30,01% (w zaokrągleniu 30%) emerytury podstawowej.

Z uwagi na ustalenie wskaźnika części składkowej z uwzględnieniem kolejnego okresu organ rentowy zmniejszył część uzupełniającą:

29,51 lat (bez skutków przeliczeń wg art. 25 ust. 3 w/w ustawy) oznacza przyjęcie 9,51 lat ponad 20, o których mowa w art. 26 ust. 1 w/w ustawy, a zatem $9,25 + 5,5 + 8 + 2,75 + 4,13 = 29,63$ lat tj. 9,63 pełnych lat ponad 20 lat zmniejszono w następujący sposób:

$9,63 \text{ lat} \times 0,5\% = 4,82\%$ $95\% - 4,82\% = 90,18\%$ (w zaokrągleniu 90,50%, a po zmianie we wskaźnik ułamkowy 0,91) emerytury podstawowej.

Wysokość emerytury została przeliczona przez organ rentowy w następujący sposób:

- część składkowa $912,86 \text{ zł} \times 0,30 = 273,86 \text{ zł}$

- część uzupełniająca $912,86 \text{ zł} \times 0,91 = 830,70 \text{ zł}$

Razem: **1.104,56 zł**

Kwota 912,86 zł – to w/w kwota emerytury podstawowej obowiązująca od 1 marca 2018 r. do 28 lutego 2019 r.

Zatem różnica pomiędzy wysokością emerytury przed przeliczeniem i po jej przeliczeniu na wniosek uprawnionego wyniosła brutto **18,26 zł**.

$1.104,56 \text{ zł} - 1.086,30 \text{ zł} = 18,26 \text{ zł}$

Po odliczeniu zaliczki na podatek w kwocie 2,00 zł i składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 2,00 zł różnica w wysokości świadczenia netto wyniosła **14,26 zł**.

$18,26 \text{ zł} - 2,00 \text{ zł} - 2,00 \text{ zł} = 14,26 \text{ zł}$.

Mając na względzie powyższe należy wskazać, że decyzja organu rentowego w przedmiocie ponownego ustalenia wysokości świadczenia jest prawidłowa. Organ rentowy dokonał prawidłowych wyliczeń emerytury.

Natomiast jeśli chodzi o wniosek ubezpieczonego o przeliczenie emerytury w wyniku ponownego ustalania wysokości emerytury od daty przyznania emerytury, a nie od daty złożenia wniosku w lipcu 2018 r. to wniosek ten także nie zasługuje na uwzględnienie.

Prawo do świadczeń z ubezpieczenia ustala się na wniosek osoby zainteresowanej albo innej osoby mającej interes prawny w ustaleniu tego prawa (art. 44 ust. 1 w/w ustawy).

Prawo do świadczeń z ubezpieczenia lub ich wysokość ustala się ponownie na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu na zasadach określonych w przepisach emerytalnych (art. 44 ust. 2 w/w ustawy).

Zgodnie z treścią w/w art. 133 ust. 1 w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Mając na względzie treść w/w przepisów należy wskazać, że generalną zasadą jest wnioskowy charakter świadczeń i to w przedmiocie nabycia prawa, jak i dalszych przeliczeń świadczenia. Wyjątkami są sytuacje przewidziane w przepisach, kiedy organ rentowy wydaje decyzję z urzędu. Konsekwencją wnioskowego charakteru świadczeń jest uregulowanie w przepisie art. 129 ust. 1 w/w ustawy maksymalnego wstecznego terminu podjęcia wypłaty. Dotyczy to pierwszego dnia miesiąca złożenia wniosku, o ile w tej dacie spełnione są wszystkie warunki do powstania prawa o podjęcia jego wypłaty. W zakresie podjęcia wypłaty świadczeń po przeliczeniu zasadę tę powtarza przepis art. 133 ust. 1 w/w ustawy. Brak jest podstaw prawnych, które modyfikowałyby powyższą zasadę, czy uzależniały termin wypłaty od dnia kiedy strona zasięgała informacji w organie rentowym, nie składając sformalizowanego wniosku. Przepis art. 133 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy konstruuje instytucję błędu organu rentowego i możliwości wyrównania wstecz świadczenia wiąże to również z datą złożenia wniosku (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 kwietnia 2017 r., III AUa 1912/16, Lex nr 2386992)

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że ubezpieczony jako zainteresowany powinien był zadbać o to, aby we właściwym terminie złożyć wniosek o doliczenie mu do stażu pracy okresów zatrudnienia.

Dlatego też, organ rentowy rozpatrując wniosek ubezpieczonego z dnia 4 lipca 2018 r. ponownie ustalił K. B. wysokość świadczenia od 1 lipca 2018 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym wnioskodawca zgłosił wniosek. Z uwagi na treść w/w przepisów nie ma możliwości by ZUS przeliczył ubezpieczonemu świadczenie z datą wsteczną.

Dlatego też w ocenie Sądu Okręgowego decyzja organu rentowego także w tym zakresie jest prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku podstaw do uwzględnienia odwołania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

9 IX 2019 roku.